

KURJER LITEWSKI

W WILNIE we SRZODĘ DNIA 4 SIERPNIĄ V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, donosi z *Petersburga* pod dniem 24 lipca: „Ostatniego czwartku, dnia 22 t. m., w dzień imienin Najjasniejszej Cesarzowej Jeymosci, Maryi Fedorowny, złożone zostały w *Kazańskim* Katedrałnym kościele dziękczynne modły Panu Zastępów, z okoliczności otrzymanych od Cesarza Jeymosci z *Paryża*, przez przybyłego ztamtąd, Jeymoci Adjutanta, Xiążęcia *Trubieckiego*, przyjemnych wiadomości, o szczęśliwem powodzeniu dla oręża wojsk sprzymierzonych, i powtórnem przez nie zajęciu Stolicy, *Francyi*. Modły odprawiane były pontyfikalnym biskupim obrzędem, w obecności Najjasniejszej Cesarzowej Jeymosci, i Wielkiej Xiążniczki; licznego zgromadzenia znakomitszych osób płci obojey. Ministrów cudzoziemskich i nieprzeliczonego mnóstwa mieszkańców wszelkiego stanu. Wystrzały działowe, z odgłosem bijących łącząc się dzwonów, wzruszały powietrzną krąg w tymże czasie, kiedy dziękczynne pienia i modły wznosiły się ze Swatyni do wysokości Majestatu Pana Zastępów, który nanowo zakwestydził dumę powszechnego nieprzyjaciela *Europy*, a słuszną Sprzymierzonych stronę udarował chwałą powtórnego wprowadzenia do *Paryża* prawego *Francyi* Monarchy. Serca *Rossyan*, przepełnione wiernością i poświęceniem się dla ukochanego Cesarza Jeymosci swęgo, nanowo się wylewały z wdzięcznością dla N. Wywyższego Króla Królów, za te nowe powodzenia, skutek owęgo męztwa, mocy duszy i pobożności, które okazał Monarcha ich w obliczu świata całego, po zadaniu pierwszego z wyroków przeznaczenia ciosu nieprzyjacielowi powszechnęgo pokoju. Przed samém już zakończeniem Mszy ś. ku większej radości modlących się, wszedł do swiatyni Jenerał Adjutant, Hrabia *Szuwatow*, który w tężej chwili przybył od Cesarza Jeymosci z uwiadomieniem, o wzięciu *Napoleona Bonaparte*go, przez *Anglików*, około wyspy *Ré*, i powiezieniu jego do *Szkocji*, gdzie ma być utrzymywany w warownym zamku Hrabia *Szuwatow* miał szczęście w tężej chwili o tak radosnym wypadku donieść Cesarzowej Jeymosci. W dniu tym, dwakroć uroczystym, dany był u Najjasniejszej Cesarzowej Jeymosci, w pałacu *Tauryckim*, wielki obiad, na który zaproszone były znakomitsze osoby płci obojey. Wieczoręm miasto całę było oświeconę.”

„Dnia 16 t. m. J. W. Minister spraw wewnętrzných przybył do *Szliselburga*, gdzie dwa dni zabawiwszy do *Petersburga* powrócił. Celém jego przybycia i bawienia, była chęć widzenia osobiście tamtejszeyer fabryki persów, kartunów, perkalów, &c.”

„W *Jampolu*, mieście gubernii podolskiej, d. 19 czerwca, straszliwą była burza, z gradem nad-

zwyczajny wielkości, która nie mało poroznosiła budowli, a w zbożu na polach wielkie zrzędziła szkody.”

Wilno dnia 4 Sierpnia.

Przybył tu d. 3 t. m. Jenerał Porucznik, *Baron Rozen*, z *Warszawy*.

Wyiechali ztąd: D. 30. p. m. Jenerał Major *Markarow*, Szef gwardyi bokowej pól u *Pawłowskiego*; d. 1 t. m. Jenerał Major *Koselow*; d. 2go, Jenerał Major *Uden*, wszyscy trzey do *Warszawy*; *Baron Offenberg*, do miejsca pobytu pułku gwardyi bokowej konnych strzelców; *Kamerher Offenberg*, do *Lipawy*.

Przebiegali tędy gońcy, d. 31 lipca, *Andrejew*, a d. 3 t. m. *Zubiński*, z *Petersburga* do głównej kwatery.

Przechodziły tędy: d. 31 lipca, półk gwardyi bokowej ułanów, a d. 3 t. m. półk gwardyi bokowej dragonów.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, donosi z *Paryża*, pod d. 18 lipca: „Dzisiejszego poranku zapewniali, pisze *Gazette de France*, że *Lucyon*, *Józef* i *Hieronim Bonaparte* aresztowani zostali. — Dnia wczorayszego, Rada Ministrów uczyniła nader ważne postanowienie. Twierdzą niektórzy, że wojsko nad *Loarą* zupełnie rozpuszczone będzie.

Monarchowie cudzoziemscy mieli zalecić, iżby loże dla nich, w znaczniejszych teatrach tutejszych, na 3 miesiące nąjęte były. — Xiążę *Angouleme* udaie się do *Tuonu*. Uznano potrzebę aresztowania tu kilku osób. — Jenerał Porucznik, *Baron Hamelinaye*, który dowodzi we 22giej dywizyi wojskowej, z wojskiem swoim poddał się w *Tours*. D. 13go weszły do *Tours* z batali ny *Bonapartystów*, zrabowały wiele domow i okropnych dopuściły się zbrodni. — Pani *Louis Bonaparte* wyiechała wczora z *Paryża*. — Mąjki Pana *Duru*, iak wiadomo, są sekwestrowane. Xiążę *Blücher* do *Paryżanow*, o ulżenie kontrybucyi proszących, powiedział, iżby się tylko u Pana *Duru* poradzili, z kąd pieniądze mieć można; gdyż on kontrybucyą w *Berlinie* z wielką znajomością rzeczy uskutecznił.”

Tenże *Korrespondent* zawiera z *Paryża* pod d. 20 lipca: „Dnia wczorayszego NN. Cesarze *Rossyjski* i *Austryacki*, N. Król *Pruski* i *Monsieur*, brat Królewski, otoczeni licznym orszakiem, w którym się znajdowali Xiążęta *Schwarzenberg*, *Lichtenstein*, *Blücher*, *Wrede*, *Wellington*, oraz liczny sztab, odprawili rewiją *Cesarsko-Austryackiej* gwardyi. Wojska te skiały się z *grenadyerow* gwardyi niemieckiej i węgierskiej, oraz z *regimentow* *kirysyerów* i ułanów, a wyniosły 12,000 ludzi; uszykowane były od bulwaru *de la Madeleine*, aż do bulwaru *Prisonniere*, a potem prze-

ciągały przed sprzymierzonymi Monarchami przez plac *Ludwika XV*.

Napoléon Bonaparté udał się na okręt *Belle-rophon* d. 12go; a że zabieranie orszaku i rzeczy jego na okręt przez dwa dni trwało, nie prędey pod żagle wyszedł, aż d. 14go.

Hetman kozaków, Hrabia *Płatow*, miał pozawczora audyencyą u Króla. — Oczekują wkrótce nowéy deklaracyi Mocarstw sprzymierzonych. — Znaczne oddziały woyska Rosyjskiego wyruszyły także z woyskiem Xięcia *Wródego* ku *Loarze*. — Ciągłe tu ieszcze zachodzą zwady i rozprawy z ludźmi, którzy noszą u sukni czerwone goździki. Gwardya narodowa bardzo się dobrze znajdowała w zdarzonych nieporządkach; a Hrabia *Dessolles* zachęcił ją przez rozkaz dzienny, iżby noszących goździki wzywała do odrzucania tego znaku, albo, jeżeli tego potrzeba będzie, aresztowała. — Przybył tu także *Sir Sidney Smith*. — *W.W. Xiążęta Michał i Mikołaj* otrzymali od Króla ordery *ś. Duchy*. — Wnoszą tu, że *Kapitan Maitland* nie powiezie *Bonapartego* do żadnego z głównych portów angielskich, ale do pomniejszego jakiego, może w *Szkocyi*, dla uniknienia ciżby ludu, albo, że u brzegów oczekiwać będzie na rozkaz Rządu. Natychmiast po poddaniu się *Bonapartego*, wysłał *Kapitan Maitland* lekki statek do *Anglii*. — Zawczesna jest pogłoska, że *Xiężna Angouleme* do *Paryża* już przybyła. — W *Rochelle* zatknięto już także białą chorągiew. — W wielu miastach wczesnie już przygotowały Damy, pięknie wyszyte białe chorągwie, które teraz urzędowi municypalnym w ofierze składają. — Na polu *marsowém* i w ogrodzie *Luxemburg* robią drewniane baraki dla woysk sprzymierzonych. — W *Lyceach* i innych domach edukacyjnych wprowadzają znowu, na miejscu bicia w bębny, spokojny odgłos dzwonka — Słychać, że *Xiążę Richelieu* nie obeymie przeznaczonego sobie ministerium Królewskiego domu. — *Jenerał Reille* przybył tu z *Loary* z poleceniami od woyska. — W *Orleanie* postarał się o to, iż mu dla bezpieczeństwa dodano oficera pruskiego, i przywieziony tu został do *Jenerała Miiffing*, który mu pozwolił, zostawać w domu swoim pod dozorem oficera; co sprawiło pogłoskę, iakoby *Jenerał* ten był aresztowanym. Portret *Murata* z sali *Marszałków* już wyniesiony. Powiadają, że *Carnota*, *Regnaud de St. Jean d'Angely*, *Thibeauudeau* i kilku innych, głównych stronników *Bonapartego*, wezwano, iżby, korzystając z piękney pory roku, odprawili podróż do *Szwajcaryi*. — *Jenerał Porucznik Clappartede* mianowany jest francuzkim *Kommandantem Paryża* i Departamentu *Sekwany*. — D. 17 weszli *Austryacy* do *Lyonu*. Gazety nasze zapewniają, że wiele woysk angielskich i belgickich do *Niderlandow* powraca. — Gdy *Bonaparté* rządy złożył, przyszedł do niego jeden z *Marszałków*, który także przeciwko niemu mocno się był oświadczał. *Bonaparté* przyjął go oziębło, i zakończył rozmowę temi słowy: „Życie iedynym jest majątkiem, który posiadamy; chcę go posiadać.“

Oszuści przemysłili tu osobliwszy sposób kradzenia koni: widząc przejeżdżających officerów, którzy dla oglądania pomników publicznych, lub dla innych powodów z koni zsiadali; nastroczali się im do trzymania koni, na które sami wsiadłszy uciekli. *Policya* nadal zaradziła temu.

P. Etienne oświadczył, że na tych, którzy go za głównego stronnika *Bonapartego* do *Moniura* podali, prawém poszukiwać będzie. — „Miasto *Mühl-*

hausen musi zapłacić sprzymierzonym milion franków, prócz różnych dostarczeń. — Według gazet naszych, *Marszałek Seult* przez gwardyę narodową w departamencie *Lozère* aresztowany, i do *Meudé* zaprowadzony został. — Osoby, noszące order *lilii*, częstych tu od *Bonapartystów* doświadczają obelg. Korpusy skonfederowanych są rozwiązane.“

Tenże *Korrespondent* zawiera z *Paryża*, pod d. 20 lipca: Oto iest *Adres Kommissarzy* od woyska *Loary*, który przed niejakim czasem Królowi był podany:

N. Panie! Woysko, pod rozkazami *Marszałka Xiążęcia Eckmihl* zostające, przeięte nieszczęściem oyczyzny, a gotowe uczynić mu koniec, ile to od niego zawisło, oraz, chcąc zapobiedz wojnie domowéy, wystalo nas do *W. K. Mości*, z oświadczeniem życzeli swoich, w celu połączenia się z Nim i zachęcenia przykładem swoim tych Jego poddanych, którzy zbiegiem nadzwyczajnych okoliczności oddaleni zostali od *W. K. Mości*. Z zupełną ufnością we wspaniałości twojéy, N. Panie, tuszy sobie woysko, że *W. K. Mość* poddanych swoich łaskawie przyjąć raczysz, przeszłość w niepaamięć puścisz, i serca swego przed żadnym z dzieci swoich nie zamkniesz.

Jesteśmy z uszanowaniem &c.

Jenerałowie Porucznicy,

Hrabiowie Valmy, Gérard, Haxo.

Jednakże poddanie się *Marszałka Davousta* i woyska, pod jego rozkazami będącego, dotąd ieszcze nie nastąpiło. Niechciał on ostatniego przyiac gońca i depészow Królewskich. Tymczasem dezercya trwa ciągle w woysku nad *Loarą*; wkrótce ono zapewne z samych prawie officerów i podoficerow składać się będzie.

Most pod *Amboise* na *Loarze* d. 16 t. m. zrzucony został; a most w *Tours* iest podminowany. *Jenerał Vandamme* przyszedł był pod *Tours*.

Mówią, iż familia *Bonapartego* następującym sposobem na różne mocarstwa rozebrana, i w nich pod dozorem utrzymywaną będzie; a mianowicie: *Józef*, w *Rossyi*; *Hieronim*, w *Prusiech*; *Lucyan*, w *Anglii*; *Ludwik*, w *Austrii*; *Hortensya*, w *Szwajcaryi*; a matka z bratem swym, *Kardynatem Fesch*, w *Rzymie*, dokąd już oboje pojechali.

Były Rząd tymczasowy, ieszcze d. 5 lipca, *Marszałka Davoust*, wodzem naczelnym woyska *Loary* mianował, i postanowił, iżby do woyska tego należały korpusy *Jenerałów Clauzel*, w *Bordeaux*; *La Marque*, w *Vandeii*; i *Decaena*, na granicach hiszpańskich będące.

z *Calais*, dnia 13 lipca.

Od powrotu Królewskiego do *Paryża* wszystko tu nowé życie i nowy ruch wzięło. Przejazd do *Anglii* i na powrót iest zupełnie wolny, i wiele tu teyszych mieszkanców mają znowu sowity zarobek. Biała bandera wszędy w naszym powiewa sąsiedztwie. Z *Londynu* ma tu także przybyć 3,000 koni.

z *Bordeaux*, d. 13 lipca.

Jęczyliśmy tu ieszcze pod żelaznem berłem. Gdy wczora kilku młodych ludzi zawołało: „*Niech żyje Król!*“ żołnierze *Bonapartego* napadli na nich i na innych ludzi, szesciu zabili, a więcey ranili. Zawczora dezercerowało 400 ludzi załogi. Z utęsknieniem wyglądamy naszego zbawienia. Kupcy tuteysy przez huzarów z giełdy rozpędzeni zostali. *Jenerał Clauzel* ogłosił, iż wszyscy *Jenerałowie* w iitey i zotey dywizyi woyskowej, iedynie tylko rozkazow *Davousta* słuchać mają.

z *Lyonu*, dnia 14 lipca.

Dnia wczorayszego zaszły i u nas rozruchy. Of-

ficerowie austriaccy, których tu z poleceniami przysłano, zostali pokrzywdzeni i dóm jeden zrabowano. Wieczorem wyszły ztąd woyska Bonapartego.

W *Montpellier*, w zmianie terażniejszey zaszły także krwawe rozruchy; 190 ludzi życie w nich straciło.

W gazecie berlińskiej czytamy, z *Paryża* pod d. 22 lipca: „Załoga w mieście *Soissons* zatknęła białą chorągiew, i poddała się Królowi. Z *Orleanu* donoszą pod 19: „Główna kwatera woyska francuzkiego ciągle się znajduje naprzeciwko miasta naszego pod *Olivet*. Wczora wieczorem, Xiążę *Eckmühl* kazał w posrod odgłosu muzyki, zatknąć białą chorągiew na moście. (Na moście tym znajduje się posąg dziewicy orleńskiej) Miasto *Besancon* przesłało Królowi adres, przez kilka tysięcy mieszkańców podpisany. *Dijon* zapewnia Króla o swojej podległości. Ze strony Marszałka *Suchet* przybyło tu trzech kommissarzy PP. *Futhod*, *Curial* i *Montfort*, dla zbliżenia układów względem poddania się woyska. Z południowej *Francyi* dowiadujemy się, że Margrabia *de la Riviere*, imieniem królewskim przez Xięcia *Augouleme* gubernatorem gmej dywizyi (*Prowańcyja &c*) jest mianowany, i d. 10 t. m. do *Marsylii* przybył. Jenerał *Loverdo*, który zawsze był wierny dobrej sprawie, dowodzi głównym jego sztabem. Margrabia *Riviere* rządztwo swoje nanowo już urządził. Lord *Exmouth* (*Sir George Pellew*), który dowodzi angielską flotą pod *Marsylią* i *Tulonem* czynił dla pierwszego z tych miast najmocniejsze zapewnienie względem handlu. Wyłożył on z okrętów broń i amunicyą, dla dopomożenia wiernym poddanym królewskim, których najwięcey się znajduje w tém rządztwie, a to żeby mogli czynić odpor wszelkim usiłowaniam złe myślących. Woyska angielskie pod Jenerałem *Low*, gotowe są wylądować, ieżliby buntownicy chcieli uderzyć na *Marsylią*, czego się jednak obawiać nie można. Na rzekę *Gironde*, poniżej *Bordeaux* weszła także eskadra Angielska, mając w potrzebie dopomagać wylądowaniu i działaniom Xiężney *Augouleme* w tych okolicach. — Spodziewaiają się, że i Marszałek *Brune*, który z woyskiem swoim pod *Tulonem* stoi, wkrótce się podda. Zawarł on już rozeym z *Sardynią*. — W *Rennes* powiewa już także biała chorągiew.

Akt poddania się Marszałka *Davousta*, stał się pobudką do rozmaitych wnioskow, i przy umyślny ciemności w wyrażeniu, niezrozumiałym byź się zdaje. Marszałek ten nieprzestaje na lewym brzegu *Loary* czynić przygotowań do obrony. Część woyska, pod *Cosne* w *Burgundyi*, znowu przez *Loarę* przeszła. Mosty pod *Amboise* i *Tours* w części zniesione, w części podminowane zostały. Nawet ostatniego gońca Królewskiego, przepuszczono wprawdzie, ale depeze jego przetrzasane byź miały. W tak wahaiącym się postępowaniu, uzią sprzymierzeni dzielnych srodkow. To pewna, że większa część woyska nad *Loarą*, woyska Xięcia *Albufera*, tudzież różne zasoby i załogi wewnątrz kraju, codziennie się przez dezercyą zmniejszają. Wymieniaiają wiele korpusow z woyska *Loary*, w których po 150, a w innych ledwie się po 120 ludzi znajduje. Także i z woyska, będącego w zachodnich departamentach, od dwóch tygodni niezmiernie do domów uciekają. Na 100 żołnierzy liczą 80-90 officerów. A i ci opuszczają kupami *Loarę* i do *Paryża* przybywają. W tych dniach 80 grenadyerow starey gwar-

dyi podało Królowi następującą prośbę: „*N Panie, okryci iesteśmy chwalebniemi ranami. Pod czas ostatniego najsćcia Bonapartego, odmówiliemy jemu z początku służby, daliśmy się ieđnak późniey z innymi pociągnąć; wyznaiemy i żaluujemy błędu naszego. Przysięgamy na nasze rany i blizny, żyć i umierać za naszego Króla, i blagamy o przyjęcie nas do gwardyi W. K. Mości.*“

Utrzymują, że *Bonaparté*, d. 21 *incognito* przez *London* przejechał, i bez zwłóki do warownego zamku, *St. Georg*, pod *Inverness*, w *Szkocyi*, zawieszony został. Inne doniesienia przewidzają na jego pobyt zamek *Edinburgh*; inne znowu *Tower*, w *Londonie*. Wszystkie jego papiery zabrane i do *Paryża* odesłane zostały. — Słychać, że wszystkie osoby jego familii po różnych stronach *Europy* rozrzucone będą. Wywieziono już Kardynała *Fesch* pod eskortą Austryacką. Matka *Bonapartego* i *Madame Hortensya* odebrały także zalecenie do wyjazdu, i już wyjechały. *Mad. Souza* towarzyszy ostatniey. *Murat* udaje się do *Anglii*.

Bonaparté miał przesłać, z *Rochefort* ieszcze, następujący list do Xiążęcia Rejenta: „*Wasza Królewiczowska Mość widzi wemnie przedmiot stronnictw, rozdzierających serce Francyi, a razem przedmiot menawisci wielkich mocarstw Europy. Usuwam się od biegu politycznego życia moiego, i, iak niegdys Temistokles, uciekam się do bóstw domowych angielskiego narodu. Uciekam się pod opiekę praw Angielskich, i proszę o nią W. Królewiczowskię Mości najpotężniejszego, najsalszego, a razem najwspanialszego z moich nieprzyjaciol.*“

Napoléon.“

Na wczorayszey audyencyi u Ministra woyny, która trwała do godziny 7 miało się więcey 800 officerów znajdować, najwięcey officerow sztabowych. Wiele z nich przybywa od woysk, za *Loarą* stojących, i składają Ministrowi adressy poddania się, albo białe chorągwie i inne znaki powrotu do posłuszeństwa. Wyszły ztąd woyska pruskie, które obozowały w ogrodzie pałacu *Luxemburskiego*. Jak tylko gwardya przybędzie, woysko pruskie odprawi popis przed Monarchami sprzymierzonymi. Dnia wczorayszego przybył nowy korpus *Prusakow* w okolice *Louvres*, pod *Paryżem*. Wystano ztąd dla nich żywnosci na 20,000 ludzi. Korpus ten ciągnie ku *Loarze*, gdzie już Jenerał *Thielemann* ze swoim korpusem stanął. Wiele tu znacznych osób areztowano, a innym wyjechać kazano. Między pierwszymi wymieniaiają jeneralne-go Dyrektora poczt, *La Valette*, i pewną z pism swoich znajomą Damę, która za dawniejszym wychowancem swoim zabieg i starania czynić miała. — Od d. 18go t. m. Xiążę *Metternich*, Xiążę *Hardeberg*, Jenerał Hrabia *Gneisenau*, Lord *Castlereagh* i Hrabia *Nesselrode* miewali tu częste konferencye, względem położenia *Francyi*.

Trzey Monarchowie sprzymierzeni odprawili razem podróz z *Szalonu* do *Paryża*. Z *Szalonu* do *la Ferté sous Jouarre* pod zastoną lekkiey iazdy rossyyskiey. Ztamtąd do *Meaux*, rozstawione były woyska bawarskie. Niedaleko od *Clayes* przyięci zostali Monarchowie przez angielski lekki półk dragonów, który ich przeprowadził aż do ostatniey stacyi, zkad Monarchowie bez żadnego orszaku *incognito* do *Paryża* wjechali.

Opowiadaiają następujące zdarzenie: Marszałek *Ney* radził się u Marszałka *Macdonald*: co ma czynić: udadź się do *Szwajcaryi*? czy też i t. d. *Macdonald* odpowiedział mu ozięble: „*Nie szuka-*

ieś. WP. u mnie rady 14 marca. „(wten-
czas, kiedy Króla zdradził.)

Gazette de France ważny następujący zawiera
artykuł: „D 17 Rada ministrów miała nader wa-
żné uczynić postanowienie. Sprzymierzeni i Francya
bardzo kontenci będą, jeżeli tego postanowienia
celem jest, rozwiązanie wojska *Bonapartego*, a
utworzenie prawdziwie Królewskiej siły zbrojnej. „

Taż gazeta berlińska donosi z *Paryża* pod 23 lipca: „
Kapitan fregaty *Rigny* był przez ministra marynarki
posłany do *Rochefort*, dla powzięcia wiadomości o po-
bycie i odjeździe *Bonapartego*, i uczynił nią o tém
doniesienia. Przybył on dnia 18go do *Rochefort*,
i dowiedział się od kapitana *Bonnefoux*, że *Bona-*
parté z orszakiem swym na okręcie *Bellerophon*,
d. 16, o godzinie 1 z południa, pod żagle wyszedł. Or-
szak składaia następujące osoby: Hrabia *Bertrand* z żo-
ną i trójgiem dzieci; Xiążę *Rovigo* (*Savary*); Jenerał
porucznik *Laltem nt*. Jenerałowie: *Gourgand* *Montho-*
lon z żoną i synem; Hrabia *Las-Cases*; 7 wojskowych;
medyk *Maugault* i 40 innych osób *Bonaparté* przy-
był do *Rochefort* d. 3. tam w domu prefektury bawił
do dnia 8go; pakowano jego rzeczy i jego orsza-
ku na fregaty *Meduse* i *Saule*; 9go oglądał wysep-
kę *Aix* (przed *Rochefort*); 10go nie mógł niepo-
strzeżony umknąć; 11go posłał parlamentarza do
okrętu *Bellerophon*; 12go przez brata *Józefa* u-
wiadomiony został o rozwiązaniu Izb; w nocy na
13ty chciał skrycie wyjechać na duńskim statku,
ale zaniechał niebezpiecznego przedsięwzięcia; 14
siadł na okręt *l'Epervier* (dalsze szczegóły wiado-
me już z raportu kapitana *Bonnefoux* w przeszłym
numerze gazety *Kuryer Lit.* 61 umieszczonego) —
Kapitan *Jordan* dowodzący okrętem *l'Epervier*,
prosił kapitana *Montland* o rewers, że mu *Bona-*
partego oddał. Dniem pierwszy fregata angielska
przodem wysłaną została do *Angin*, dla uwiado-
mienia o przybywaniu tam *Bonapartego* i zawie-
zienia listu jego do Xięcia Rejenta. *Bellerophon*
ze słabym wypłynął wiatrem.

Rochefort, *La Rochelle*, *Brest*, *St Malo*,
Dieppe i inné porty, nad ciążną *Kolet*ńską po-
łożone, białą zatknęły chorągiew. — Król przez
urządzenie pod dnem 18 t. m. postanowił, iż do
1go lipca, 1816 żadné posuwania na wyższe
stopnie, i żadné mianowania oficerów w wojsku
czynioné nie będą. — D. 22 t. m. gwardyé pruskie
tu przyszły, i w paradzie przeciągaty przed NN.
Monarchami sprzymierzonymi. — D. 21 pierwszy
korpus pruski wyszedł w kierunku do *Compiègne* i
La Ferté. — Gwardyé u mieszkańców na kwaterach
stana.

Czytamy w *Dzienniku Peterzburkim*, *Syn Oy-*
czyzny: „Dnia 25 czerwca wydał *Bonparté* z
Malmaison następującą odezwę do wojska.

„*Napoleon* do waszego wojska, które się ze-
brało pod murami *Paryża*, „Złotierze! zmuszony
rozstać się z wojskiem *Francuzkiem*, biorę z sobą to
pocieszające przekonanie, iż ono rzeczywiście dopełni
tey usługi kt réy *Ojczyzna* od niego oczekuje, i na
nowo potwierdzi waleczności swey świadectwo, które
mu samiz nieprz. iaciele oddają. Złotierze! Zdaleka bę-
dę poglądał na wasze dzieła. Znając każdy w szcze-
gólności korpus całego wojska *Francuzkiego*, pilnie
uważać będę, który się z nich odznaczy w walce. O
was i o mnie krzywdzące rozsiano wieści: ludzie, nie
będący w stanie, ani was, ani mnie, oceniać, utrzy-
mują, że wy do mojej tylko osoby te tęście przywiąza-
ni: pokażcie, że iestecie przywiąz ni do mnie jedynie
tylko przez miłość ku *Ojczyźnie*: bo przekonani iestec-
ście, że ja, we wszystkich moich dziełach, samo tylko

dobro *Francyi*, spólnéj naszej *Ojczyzny*, na pęczy
miałem. Jeżeli teraz uczynicie ieszcze kilka kroków
odwagi, rozérwie się związek naszych nieprzyacił.
Po ciosach, które zadacie wojskom sprzymierzonym,
Napoleon was pozna. Ocalcie honor i niepodległość *Franc-*
cyi. Trwajcie w tych uczuciach i mężtwie, którym w
was przez lat 20 z podziwieniem i uwielbieniem uidiel,
a będziecie niezwyciężonymi. „ podpisano: *Napoleon*
pierwszy. „

(i ostatni! możnaż połączyć tyle kłamstw, złości,
chytrości i nierozumu! Odezwa ta powinna być
wrytą na jego grobowcu. Przypisek tegoż dzien-
nika)

A U S T R Y A

Gazeta ryska, *Zuschauer*, zawiera z *Wiednia*
pod 15 lipca: „Stosownie do wyższego rozkazu
użyto tu surowych środków przeciwko zageszczoney
lichwie wexlarstwa. Wczora o południu zniesione zo-
stały przez policyą, tak nazwane, publiczne birze na
placu *Stekameisenplatz* i *Leopoldstadt*, a wielką lic-
bę lichwiarzy, żydów i chrześcian formalnie rozpe-
dzono.

Warunki pokoju, przez *Fouchégo* gabinetowi
austriackiemu czynione, miały być rzeczywiście
nader świetne dla *Austrii*, i z najmocniejszą gwa-
rancją połączone: *Bonaparté* miał być wydany pod
opiekę Cesarza: nayznaczniejsze twierdze francuz-
kie przyjąć załogę austriacką; za to zaś żądano
powrotu *Maryi Ludwiki* z iey synem, która, do
zupełności lat Xiążęcia, sprawować miała regencyą
ale to zapewne pod tarczą iakubinów.

H I S Z P A N I A

Monitor z dnia 12 lipca donosi: Przybył do *Bryonny*
sekretarz wydziałowy w ministeryum wojskowym,
za rządów *Józefa* w *Hiszpanii*. Był on z *Madrytu*
od brygady do brygady, aż do *Bidassoa* przepro-
wadzony, gdzie, na łódź wsadzony, odebrał zakce-
nie, aż by nigdy do *Hiszpanii* niepowracał. Cło-
wiek ten rozumiał, że wyrok 30 maja do niego
się nie stosuje; a przynajmniej, że surowości iey-
go uniknąć może. Król *Hiszpański* zdaie się nie my-
śleć o złagodzeniu środków surowości, iakie przed-
sięwziął za swym do Państwa powrotem. Sprawa
uwięzionych z wielkim idzie pośpiechem. Naywła-
nieysi na ciężkie kary skazani być mają.

A M E R Y K A H I S Z P A N S K A

Gazeta madrycka, z dnia 20 czerwca, zawie-
ra depesze Dowódcy wyprawy, która z *Kadyksu*
wyszła, datowané d. 13 kwietnia, w których *Don*
Pablo Murillo donosi o przybyciu swém z całą wy-
prawą na wyspę *ś. Matgorzaty*, i zajęciu iey w po-
siedanie. Przedsięwzięciem iego było działać ztam-
tąd przeciw *Kumanie*, *Barcellona*, *La Guayra* i *Ca-*
racas, w celu zaięcia całej prowincyi *Venezuela*.

A N G L I A

Gazeta berlińska umiesciła z *Londynu*, pod dnem
21 lipca: „Pierwszą wiadomość o poddaniu się *Bona-*
partego *Anglikom*, przysłał z *Paryża* (d. 21 rano),
P. Bryant, ieden z domu handlowego tegoż imienia.
Wkrótce potem przybył goniec stanu *Courvoisier*,
z depeszami od *Lorda Castlereagh*. Natychmiast wi-
adomość ta przez nadzwyczajną gazetę publiczno-
ści udzieloną została:

„Od *Lorda Castlereaha* przyszły depesze z *Pa-*
ryża d. 17 lipca datowané; treść ich następująca:

„Kończąc już dzisiejsze moje listy, otrzy-
małem od Rządu *Francuskiego*, co następuje:

„Mam honor uwiadomić *J. W. P.*, iż *Napoleon*
Bonaparté, przekonany o niemożności uniknienia czuy-
ności krążących statków angielskich i nadbrzeżney
straży, postanowił oddać się dowodczy okrętu *Angiels-*
kiego, *Bellerophon*, kapitanowi *Waitland*

Podpisano: Xiążę *Otrante*.

P. Bryant poniższe o tym wypadku podaje szcze-
góły, które, chociaż zawczesne, z pewnego iednak

Pochodzić maia żródła: „Minister *Fouché*, po staniu c. y. b. w. pod *la belle alliance*, podjął się wydać *Bonapartego*. Tym końcem z Xiążęciem *Wellingtonem* uchwilił miał korespondencyą. Miał także w tym celu długą, iak wiadomo, rozmowę z naszym bohaterem. Gdy *Bonaparte* na mocy ułożenia się z Rządem tymczasowym, z *Rochefort* na morze miał wynisnąć; *Fouché* wzdłuż brzegow. mo. strażę postawić kazał, które w zgodnym porozumieniu ze statkami angielskimi, działały w celu niedopuszczenia ucieczki. Widząc potem *Fouché*, że mu plan ułożony szczęśliwie poszedł, napisał do Ex Cesarza, iż dla niego nic więcej już nie zostaje, tylko oddać się wojskom sprzymierzonym, albo okrętom angielskim. Wtedy *Bonaparte* wysłał *Jenerala Bertrand*, dla ułożenia się z kapitanem *Maitland*, dowódcą Angielskiego okrętu *Bellerophon*; i starał się pewne dla siebie wyłudzić warunki. Ale kapitan *Maitland* do żadnych się nie skłonił; owszem oświadczyć kazał, iż może się spuścić na honor i wspaniałość Rządu *Brytanii Wielkiej*. A tak musiał poddać się przeznaczeniu: wiele jednak i ob- szernie, pierwey nim się oddał, mówił o wspaniałym i ślachtetnym charakterze narodu Angielskiego.

Zdaje się (czytamy w listach z *Paryża*) że uwięzienie *Bonapartego* wczesnie przygotowanem było. Niebezpieczną byłoby aresztować go sposobem innym, iak teraz się stało. Trzeba było, żeby się on miał za wolnego, ani dostrzegł bacności, nad nim czuwającej. Trzeba było użyć wielkiej ostrożności i wielkiej zręczności. Trzeba było skłonić go, żeby się do *Rochefort* udał. Gdy tam przybył, nie zaraz brzegi opuścił, ale zawsze z perspektywą uważał krążące statki Angielskie. Teraz pierwszy raz dostrzegł, że jest na lądzie pod strażą, i teraz uczynił postanowienie oddać się Anglikom (wiadomo, że *Bonaparte* żadnego więcej warunku od *Kapitana Maitland* otrzymać nie mógł, tylko, że mu życia nie odbiorą. Są to słowa *Gazety Paryskiej*, *gazette de France*) *Bozumieia*, iż on tymczasow. do *Edinburga* zaprowadzony będzie.

Ala co mamy teraz, mówi *Gazeta Courier*, uczynić z *Bonapartem*. Nikt mu nie przyrzec nie śmiał, względem przyszłego jego losu; a nawet i to, co podług *Gazety de France*, k *pitan Maitland* przyrzekł, zaręczonem bydz nie może. Położenie, w jakim się znajdujemy, jedyne jest w swoim rodzaju, i bardzo kłopotliwe; ani jedno tak osobliwe zdarzenie w zbiorze obrad Angielskich nie było. Przez odezwę pod d. 6 marca ogłosił *Bonapartego* *Ludwik XVIII.* za zdrajcę i buntownika, a razem rozkazał, iżby uwięziony i iako zbrodzień był sądzony. Między Rządami przez przymierze połączonemi, est obyczaj wzajemnego wydawania sobie zbrodniow, dla sąden a ich podług praw własnego kraju. Mamyż wydać *Bonapartego*? Nie możemy, gdyż on oddał się pod warunkiem, iż przy życiu zostawiony będzie; albo, gdyby nawet i tego warunku nie było, gdy całkowicie oddał się wspaniałości Anglikow. Ale gdybyśmy nie mogli spełnić na nim szczególniejszej kary, na iaką tylekroć i tak słusznie zasłużył, wtedy stałibyśmy się odpowiedzialnymi za niego przed całym światem, i musielibyśmy go w ścisłym trzymać więzieniu, żeby już nie mógł więcej miesać pokoju świata, nieszczęść i klęsk jego powiększać; słowem: ciągle się on powiniem w takim stanie znajdować, iżby mógł bydz mianym za politycznie umaręgo dla świata.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Twierdzą, że skarby, które *Napoleon* wziął z sobą, licząc w to klejnoty, assygnacye bankowe,

i t. d. wynoszą ogółem do sta tysięcy milionow frankow; miano znaleźć także plan nowego spisku. (Korresp: *Warszaw*.)

Z *Alsacyi*, *Lotaryngii* i krajow na lewym brzegu *Renu*, ieszcze nie podzielonych, ma się utworzyć nowe królestwo, dla Xięcia z domu *Austryackiego*. *Bozumieia*, że nim jest *Arcy Xiąże Karol*. Kiedy woyska sprzymierzone do *Paryża* weszły, tamtejsza *gazeta kupiecka* doniosła: „Wiele teraz cudzoziemców w *Paryżu* widzieć się daie — *Prefekt departamentu Sekwany i Marny* zapowiedział mieszkańcom, że w pomienionym departamencie 60,000 *Bawarczykow* na kwaterach stać będzie. (*Gaz: Ryzk: Zusch.*) *Gaeta* ieszcze się trzyma (*Kor: Hamb.*)

OGŁOSZENIE.

Od *Wileńskiego Rządu Guberskiego* czyni się ogłoszenie, iżby życzący sobie podjąć się dostarczenia do magazynow gubernii *Wileńskiej*, na potrzeby kwaternującego w niej woyska, w roku terażniejszym, od dnia 1go wrzesnia do dnia 1go 1816 roku, prowiantu i furazu, chcieli stawić się sami, albo, ich umocowani dla odbycia licytacji, do *Kommissyi Wileńskiej Prowiantskiego Depo*, w terminach, pierwszym dnia 4go, drugim dnia 9go, a trzecim ostatecznym dnia 14go następującego miesiąca sierpnia, z dostatecznemi ewikcyami; ilość zaś mających się dostarczać produktow do magazynow, równie, jako i warunki, oświadczone będą na licytacji w pomienioney *Kommissyi*. Dnia 31 *Julii*, 1815 roku.

Sowietnik Sulzenko.

Sekretarz Dmitrewski.

Józef Majewski, mający wieku lat 13, szlachcic rodem z byłego *Xięstwa Warszawskiego*, z okolic *Chelma*, wywieziony w roku 1809 przez jednego woyskowego, w przeszłym miesiącu zostawiony został w *Wilnie*. *Towarzystwo Dobroczyńności Wileńskiej* przyjęło go do *Domu swego*, iako niemającego żadnego sposobu utrzymania się, a razem postanowiło obwieścić o tém przez gazetę, dla uwiadomienia iego rodziny.

Dekretem *Sądu taxatorsko-Exdywizorskiego* na majątek mińskiego mieszczanina *Herca Jekowicza Pinsa* oznaczonego po odwołaniu *Sądow*, iako w terminie z odroczenia przypadającym to jest w dniu 7 *Julii* Roku teraz idącego *Sąd Taxatorsko exdywizorski* zebrałszy się w tym terminie, gdy znalazł niegotowość stron wnieiawieniu się onych i nie znalazłszy dopełnionej *Kaportacyi* w terminie ani po upłynieniu onego luboby mógł przystąpić do oczewistego rozsądenia, iednak nieczyniąc żadnego ucisku dla kredytorow postanowił powtórnie zawiadomić przez gazetę wszystkich kredytorow i pretensorow ażeby ciż ścielące pretensyą za iakimi bądź dowodami do pomienionego *Herca Jekowicza Pinsa* mieszczanina *Mińskiego* nieodmienie do dnia 30 *Sept:* *kaportacyą* dopełnili *subnilitate Documentorum et subpanis zalecić*, która składać się powinna u *Regienta* tegoż *Sądu W. Felixa Wiernikowskiego*, *zjazd* zaś ostateczny dzień drugi *Janur:* 1816 Roku przeznaczyć w którym, że do oczewistego rozrządzenia, etiam pod niestannosćtoregokolwiek kredyto lubpretensora, przystąpi zawiadomić.

Prezyd: Sądu Taxatorsko Exdywizorski J. Baszyński.

Józef Bohuszewicz Burmistrz.

Abraham Salamonow Burmistrz Exdywizor.

Sąd Taxatorsko Exdywizorski narodził majątku JW. Józefa Wiszczyńskiego Generała i Kawalera Orderow, dla jego kredytorów i pretensorów. Ukazem Rządzącego Senatu i wyrokami Sądu Gł: Mińsk: zgo Departamentu ustanowiony— Po odkryciu Sądownictwa swego w dobrach Porzecze zowiących się w Pcie Bobruyskim Gubernii Mińskiej położonych, o takowym Akcie trwającej exdywizyi przez Publiczne Gazety Sankt Petersburgskie i Litewskie uprzednio w dacie Roku jącego 1815 February 25. dnia wszystkich kredytorów i pretensorów jakiegokolwiek stosunki do masy dóbr JW. Generała Wiszczyńskiego mających awizował. W biegu zaś konkursowej rozprawy gdy się odkrywa wiadomość; że niektórzy wierzyciele JW. Jenerała Wiszczyńskiego w dalszych Gubernijach naydujący się po rządach Gubernskich względem Jsku swoich summ zaprowadzali dzieło; a ostateczną tylko satysfakcją z wyroków Sądu exdywizorskiego otrzymywać Rządzący Senat Ukazem swoim dnia 23 gbra Roku 1814 za N. 1402 wydanym przeznaczył; i ponieważ tenże Ukaz Rządzącego Senatu w celu zadosć uczynienia wszystkim kredytorom. Generalnie wszelkie fundusze majątku JW. Generała Wiszczyńskiego zgromadzić pod Wid Sądu exdywizorskiego zadeterminował; przeto aby się skuteczniey dopełniły postanowienie Rządzącego Senatu, wyroki Gł: Mińsk: Sądu z Departamentu wzięły skutek, Sąd exdywizorski powtórna do gazet Publicznych Sankt Petersburgskiej i Litewskiej zamieszcza awizacją. Przez którą wszystkich ogólnie kredytorów i pretensorów do złożenia wszelkich praw i obligow pretensją okazujących oraz do urealizowania tychże dopeminkow wzajemnie też wszystkich takowych debitorow w ręku których JW. Jenerała Wiszczyńskiego jakiegokolwiek naydować się mogą fundusze i do których zastosowane są pretensye do wniesienia summ; lub usprawiedliwienia się

prawnego. Aby osobiście lub przez Prawnie umocowanych do terminu ostatecznie zamierzającego się, dnia 20 następnego Miesiąca Augusta Roku jącym 1815 na exdywizyą w Porzeczu ciągle agitującą się stanęli. Powoływa arazem ostrzega że od takowego terminu Sąd exdywizorski weźmie ogólną sprawę do Namowy i na debitorach JW. Jenerała Wiszczyńskiego chociażby pod ich niestannosć summy na rzecz masy zasądzi, a dla niejawiających się jego wierzycieli upadek wieczny praw, obligow, i wszelkich pretensyow skutkiem zapowiedzianey amissy, rozciągnię i zakryśli. — Dzieło się w Porzeczu Roku 1815 Mca Julii 17 dnia.

Adam Haraburda Frezydent Exdywizor.
Jan Naborowski Exdywizor.
Leopold Ambrok Exdywizor.

Uwładamniają się wszyscy kredytorowie i pretensorowie JW. Michała Chrapowickiego Podkomorzego Babinowieckiego i kawalera; a mianowicie i possesorowie dóbr oraz i inni z różnych względow do sprawy konkursowej interessowani, że na skutek dekretu Remissyynego Sądu Gł: Litt: w Ru 1814 8bra 23 zapadłego taxę exdywizyą wszelkich dóbr rzeczzonego Chrapowickiego uznającego na instancją niektórych kredytorow od urzędnikow jest wydane Obwieszczenie z którego termin zjazdu wypada na dzień 16 terażniejszego Mca Augusta. na takowy tedy termin Sąd exdywizorski w komplecie niezawodnie ma zebrać się do Mści nazwanej Jasnogórka w Pcie Rosień. położoney i zwykłym porządkiem jako w pierwszym terminie kwestye akcesoryynie w Sprawie niemney i względem legalności possesyow ułatwiać będzie; ażeby zatym wszyscy do tej sprawy interessowani na wyrażonym terminie i miejscu jawili się. Podaję do gazety niniejsze uwiadomienie w jmieniu kredytorow. Dat 1815 Mca Augusta 3 dnia.

Mikołaj Zambrzycki Regent Gran. Oszmiań.
DODATEK DRUGI